

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
12 лютого 2014 р., середа**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Довіра і домовленості — основа виходу із кризи** *Анна Шевченко, "Голос України"*3
- Парламентська робоча група з підготовки змін до Конституції учора знову не змогла зібратися через відсутність домовленостей. Причина — розбіжності між фракціями «Батьківщина» і «УДАР» щодо проекту конституційних змін.
- Як десять років тому?** *Наталія Лебідь, "Україна молода"*5
- «Батьківщина» і «УДАР» заперечують, що не можуть домовитися про засади нового Основного закону, й обома руками підтримують Конституцію–2004.
- Вот и поговорили** *Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)*7
- Вчера лидер партии УДАР Виталий Кличко заявил, что будет участвовать в дебатах с Виктором Януковичем только в случае отставки главы государства. По его словам, дебаты могут пройти в телевизионном формате, а не на майдане Незалежности, однако они должны состояться перед вторым туром досрочных президентских выборов. В окружении президента это условие назвали "невыполнимым" и считают, что лидер УДАРа к дискуссии с господином Януковичем пока не готов.
- В Раде определили самых видных депутатов** *Зеленюк Кристина, "Сегодня"*8
- На днях появился рейтинг работы Верховной Рады на предыдущей сессии. По результатам исследования общественной организации «Прозрачная демократия», в номинации «самый активный депутат» победил ударовец Павел Розенко. За пять месяцев третьей сессии с трибуны и места он выступал 80 раз! Ему на пятки с 79 выступлениями наступает лидер КПУ Петр Симоненко, а тройку лидеров замыкает лидер «Батьківщини» Арсеній Яценюк (67 выступлений).
- Та ж притичина, що й раніше** *Олександр Михайлюта, «Сільські Вісті»*8
- Вимоги гарячих голів негайно провести президентські вибори в Україні мають ознаки великої політичної провокації. Чому? Тому що йдеться про вибори за жакливим — інше слово годі підібрати — старим законом. Якщо його не змінити, перемогу знову одержить В.Янукович або такий, як він, узурпатор повноважень. Можливо, декому цього й треба?
- Степан Кубив: «Наши баррикады растут только вместе с этой властью»**
«Вечерние Вести»10
- Командант Дома профсоюзов признается, что за время революции полюбил все майдановские блюда, но особенно канапки с салом и чесноком. Бывший банкир, а сейчас народный депутат от «Батьківщини» Степан Кубив уже 77 дней занимается

организацией быта палаточного городка, и, по его словам, работать на Майдане ему интереснее, чем в банке.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Юрій Мирошниченко: «Нельзя механически перенести в наше время Конституцию 2004 года» *РепортерUA*.....12

Народный депутат Украины, член парламентской фракции Партии регионов Юрий Мирошниченко заявил о необходимости менять Основной закон Украины. При этом нардеп подчеркнул, что эта работа была инициирована президентом Януковичем еще до событий на Майдане Незалежности в Киеве созданием Конституционной ассамблеи.

Олег Царев: «За совершенные на Майдане безответственные поступки платит вся страна» *From-UA*13

За все безответственные поступки, совершенные на майдане, платят граждане Украины. Об этом заявил народный депутат, заместитель председателя парламентской фракции Партии регионов Олег Царев.

Геннадій Москаль: «Вербицький загинув не від переохолодження» *Час.ua*13

Повідомлення МВС України про те, що причиною смерті активіста Майдану Юрія Вербицького стало переохолодження, абсолютно не відповідає його травмам. Про це заявляє голова Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань розслідування протиправних діянь правоохоронних органів та окремих посадових осіб, посягань на права і свободи, життя і здоров'я Геннадій Москаль, посилаючись на висновки судмедекспертизи.

Владислав Лукьянов: «Даже в мыслях не допускаю развала Украины» *Facenews*14

Фракция Партии регионов не будет голосовать за конституционный акт оппозиции, возвращающий в действие Основной закон редакции 2004 года. Такой вывод следует из ответов регионала Владислава Лукьянова на вопросы Facenews.

БЛОГИ

Анатолій Гриценко: «Коаліційний Уряд – тест на зраду» *pravda.com.ua*17

Опозиціонер, приміром Яценюк, приймає пропозицію Януковича і очолює новий Уряд. Уся опозиція, або одна-дві її фракції починають дружно голосувати з ПР у режимі широкої коаліції – "ширки" (таке траплялося, у 2009-му, не забули). Що це?

Вадим Колесниченко: «Граждане юго-востока Украины - не овцы на заклании» *корреспондент.net*.....17

Почему СБУ игнорирует нынешние массовые захваты в западных регионах Украины и не возбуждает уголовные дела о сепаратизме? Почему не реагирует на то, что с 2010 года на Западной Украине массово системно не исполняются законы?

Олександр Доній: «Рада Майдану підтримала Конституцію 2004 р. Це добре чи погано?» *Korrespondent.net*20

Прочитав, що Рада ВО "Майдану" "одноставно підтвердила рішення про повернення до редакції Конституції 2004 року." Має право? Має право. А що ж не так?

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Опозиція починає збір підписів для проведення позачергового засідання Верховної Ради *УТ-1, Новини*21

Народні депутати з більшості і опозиції не виключать, що у Верховній Раді можуть створити нову парламентську коаліцію, якщо до меншості приєднається частина представників Партії регіонів <i>UBR, Новини</i>	22
Остаточна стабілізація економіки України можлива після обрання прем'єр-міністра <i>БТБ, Новини</i>	22
Фракція «Батьківщина» за повернення до Конституції 2004 року без правок і доповнень <i>UBR, Новини</i>	22
Юрій Мірошніченко: «Україна буде демократію» <i>«Від першої особи». Радіо Ера-FM</i>	23

Друковані видання

Довіра і домовленості — основа виходу із кризи

Анна Шевченко, "Голос України"

Парламентська робоча група з підготовки змін до Конституції учора знову не змогла зібратися через відсутність домовленостей. Причина — розбіжності між фракціями «Батьківщина» і «УДАР» щодо проекту конституційних змін. У «Батьківщині» пропонують значно обмежити повноваження Президента, а в «УДАРі» — навпаки, їх розширити. Тепер компроміс шукають не лише між парламентською більшістю та опозицією, а й усередині опозиційного табору.

«Група з підготовки змін до Конституції так і не може запрацювати. На сьогодні також немає узгодженого документа від опозиції, — прокоментував ситуацію, що склалася, перший заступник голови фракції Партії регіонів Михайло Чечетов. — «Батьківщина» підготувала свій проект Конституції під себе, а «УДАР» пропонує свій варіант. Всередині опозиції вони не можуть домовитися. Тому ми не можемо почати роботу через їхні чвари». За його словами, оскільки узгодженого варіанта проекту конституційних змін досі немає, більшість готова взяти за основу проект, підготовлений Конституційною асамблеєю. І тоді зміни до Конституції можна буде внести остаточно до Нового року, за повною процедурою. Цей документ не змінює форму правління, однак надає Президенту монополію на призначення суддів, а Верховній Раді — контроль над формуванням Кабінету Міністрів.

Заступник голови фракції Партії регіонів Олег Царьов запропонував підписати спільну декларацію політичних сил щодо державного устрою. «Повернення до Конституції 2004 року вважаю неправильним, — сказав О. Царьов в ефірі одного з українських телеканалів. — Ми пам'ятаємо, що навіть члени однієї команди Ющенко і Тимошенко, які прийшли до влади разом, не змогли працювати разом за тою Конституцією. Окрім того, до неї було багато зауважень і ПАРС, і Венеціанської комісії. Але чому би нам уже нині не підписати спільну декларацію політичних сил, де було б викладено, якого державного устрою ми хочемо? Це буде одночасно документ для широкого обговорення і керівництво до дій». Як свідчать заяви політиків, у Партії регіонів загалом не проти конституційних змін, однак наполягають на дотриманні чіткої правової процедури, а це — справа не одного дня.

Задля пошуку компромісу всередині опозиції лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк закликав партнерів по опозиції зібрати 150 підписів під текстом Конституції 2004 року, без пропозицій і правок Венеціанської комісії, і терміново внести його на голосування до парламенту. Адже спочатку «Батьківщина» підготувала порівняльну таблицю з тими правками, на яких наполягали у Венеціанській комісії. Цей документ було роздано колегам по опозиції та надіслано політичним опонентам. І розкритиковано з обох сторін. «Потім переробимо,

допрацюємо і дошліфуємо українську Конституцію, — сказав А. Яценюк в інтерв'ю одному з телеканалів. -А зараз — щоб не було дискусії, проти якої я категорично виступаю і яку наші політичні опоненти використовують проти опозиції, — із завтрашнього дня ми беремо Конституцію 2004 року, збираємо 150 підписів під цією Конституцією і остаточно ставимо крапку в тому питанні, яку Конституцію вимагає Майдан».

Лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко згоден із тим, що Україна повинна повернутися до Конституції 2004 року (для чого Конституційний Суд має скасувати своє рішення, ухвалене 2010 року), потім належить сформувати перехідний уряд і після цього узгоджувати нову редакцію Основного Закону. «Насамперед ми повинні повернутися до Конституції 2004 року. Це можна зробити дуже швидко. Конституційний Суд повинен скасувати своє незаконне рішення, яке ухвалив у 2010 році», — цитує Кличка його прес-служба.

«Свобода» заявила про свою готовність «переступити через себе» і проголосувати за повернення до Конституції 2004 року, хоча ця Конституція повністю суперечить програмовим засадам «Свободи», — написав на своїй сторінці в Фейсбуці лідер фракції «Свобода» Олег Тягнибок. «Але нині фракція «Свободи» голосуватиме «за», бо: 1. Конституція-2004 була скасована з грубим порушенням українського законодавства і треба просто відновити законність. 2. Янукович обирався з іншими президентськими повноваженнями і це якнайшвидше можливість позбавити його тих узурпованих повноважень. 3. Це узгоджене рішення Майдану, — відзначив Тягнибок. — Але після відновлення законності: повернення до Конституції 2004 року, «Свобода» у легітимний спосіб буде добиватися своїх програмових засад».

Каменем спотикання у процесі обговорення конституційних змін став розділ V Конституції — Президент України. В «УДАРі», зокрема, пропонують зберегти Президенту повноваження брати участь у формуванні Конституційного Суду (призначати половину, а не третину його складу), залишити за Президентом право призначати голову СБУ і Генпрокурора, пропонувати половину складу Ради НБУ і Нацради з питань телебачення і радіомовлення, право зупиняти дію актів уряду. Однак з цим не погоджується «Батьківщина». «У партнерів «Батьківщини» з фракції «УДАР» є перелік зауважень щодо повноважень Президента, вони наполягають на їх розширенні, з чим ми категорично не можемо погодитися, враховуючи позицію Майдану і негативний досвід сучасної України», — йдеться у заяві партії.

Комуністи наразі зайняли позицію очікування. «Якщо не буде якогось спільного проекту (конституційних змін. — Ред.), немає сенсу проводити позачергову сесію. Крім додаткових витрат, вона нічого ані парламенту, ані суспільству не принесе», — зауважив депутат із фракції КПУ Олександр Голуб. На його погляд, проекти документів, які будуть опрацьовані робочою групою, мають підписати лідери всіх фракцій. Водночас О. Голуб нагадав, що фракція КПУ в рамках консультацій із підготовки змін до Конституції пропонує власний варіант, який уже підготовлено і опубліковано в ЗМІ.

Позафракційний депутат Петро Порошенко переконаний, що переговори між владою і опозицією мають бути відновлені якнайшвидше і має бути встановлено кінцевий термін їх завершення. «У країні найглибша криза. Сьогодні та чи інша сторона не може собі дозволити не шукати вихід з компромісу. Якщо не шукати їх за столом переговорів, їх знайде вулиця», — підкреслив він в ефірі одного з телеканалів. Він також вважає «абсолютно реальним» повернення до Конституції 2004 року, інакше, на його думку, країні загрожуватиме не лише політична криза, а й криза держави. «Україна ризикує втратити свій суверенітет через політичне рішення щодо зміни Конституції», — застеріг П. Порошенко.

Учора зранку заступник голови фракції «Батьківщина» Сергій Соболєв повідомив, що між опозиційними фракціями досягнуто домовленості щодо конституційних змін. «Повернення Конституції 2004 року і тільки після цього внесення будь-яких поправок. Всі питання тут зняті й навряд чи можливо посварити опозиційні фракції», — прокоментував Соболєв. Однак жодних конкретних зрушень та рішень у переговорному процесі поки що немає.

Точка зору

Директор Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов:

— Найімовірніше, 2014 рік буде роком конституційної реформи в парламенті. Навряд чи опозиції вдасться сьогодні набрати необхідну кількість голосів для того, щоб повернутися до Конституції 2004 року.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=316675>

Як десять років тому?

Наталія Лебідь, "Україна молода"

«Батьківщина» і «УДАР» заперечують, що не можуть домовитися про засади нового Основного закону, й обома руками підтримують Конституцію–2004.

Теза про те, що Конституцію України кожен політичний режим переписує під себе, при всій своїй заявленості зберігає актуальність. Нові нюанси у цю тезу вносить сьогоднішня ситуація, коли опозиційна трійка, ще не ставши владою, вже має розбіжності в написанні нової Конституції, причому розбіжності ґрунтовні. ВО «Свобода» наразі не помічена в особливій законотворчій активності — вочевидь, її лідер серйозно не сподівається на президентську чи прем'єрську посаду. Натомість Віталій Кличко мітить у глави держави, і — вуаля! — правники «УДАРу» пишуть Конституцію з актуалізованими повноваженнями Президента. При цьому Арсеній Яценюк, чий амбіції з огляду на рейтинг наразі обмежені кріслом Прем'єра, спонукає юристів «Батьківщини» до розробки законопроекту, де була б розширена компетенція глави уряду. А «коли в товаришах немає згоди», розгляд законопроекту щодо внесення змін до Конституції анулюється сам собою.

Конституція опозиціонерів: варіанти для Президента, Прем'єра та спікера

Нагадаємо, що останнє засідання парламенту завершилось тактичною перемогою опозиції: вона разом із частиною «свідомих» «регіоналів», котрі голосували солідарно з антивладними фракціями, домоглася паузи в засіданнях для термінової розробки проекту нової Конституції і наступного затвердження її на позачерговій сесії ВР. Сесію збиралися скликати 13 лютого. Проте в понеділок, 10-го, засідання «конституційної» робочої групи було скасовано: через розбіжності у баченні «УДАром» і «Батьківщиною» ключових норм Основного закону.

Із проектів двох фракцій, які неофіційно отримав і оприлюднив в інтернеті журналіст Мустафа Найєм, випливає, що, зокрема, партнери не дійшли згоди у тому, чи мусить кандидат у президенти мати громадянство України (варіант Кличка), чи лише проживати протягом останніх десяти років на території України (варіант Яценюка). Зацікавленість «УДАРу» у власній пропозиції зрозуміла: їхньо-му лідерові закидають тривале проживання за кордоном, з чим можуть виникнути проблеми від час балотування, а от громадянство України у Кличка є.

По-різному бачать опозиціонери й межі повноважень Президента України. «УДАР» відстоює право глави держави призначати керівників СБУ та Генпрокуратури, половину складу ради Нацбанку та Нацради з питань телебачення та радіомовлення — «Батьківщина» натомість виступає проти таких можливостей. Ба навіть більше: у Кличка пропонують збільшити квоту Президента у Конституційному Суді до половини складу (зараз глава держави призначає третину складу КС).

На додачу до цього правники «УДАРу» ще й делегують Президентові змогу зупиняти дії актів Кабміну з одночасним зверненням до КС із мотивів їх невідповідності до Конституції України, а також оскаржувати акти Кабміну, центральних органів виконавчої влади, Нацбанку в судах загальної юрисдикції.

За «УДАРівським» проектом Конституції, Президент країни може розпустити парламент, якщо той не збирається протягом 30 днів на засідання і якщо він тричі поспіль не надає «вотум довіри» запропонованому очільником держави Кабінету Міністрів. У «Батьківщині» тим часом вважають, що підставою для розпуску Верховної Ради має бути її неспроможність сформувати протягом 60 днів персональний склад уряду.

Солідарну позицію «УДАР» та «Батьківщина» мають у питанні права президентського вето: обидва законопроекти забороняють главі держави користуватися цим правом, якщо

йдеться про зміни до Конституції. І щодо виборів Президента: згідно з пропозиціями «Батьківщини», їх призначає парламент, згідно з проектом «УДАР» — Центрвиборчком.

«УДАР» не наполягає на законодавчому закріпленні поняття «парламентська коаліція» — ця норма відсутня зараз, але необхідність її повернення обстоює «Батьківщина». Не коаліція фракцій, а вся Верховна Рада (після консультацій із цього приводу) пропонує Президентові кандидатуру Прем'єр-міністра, говорять «УДАРівці», тоді як сам кандидат має ще до голосування за нього представити депутатам склад свого Кабміну.

У разі дострокового припинення повноважень Президента його обов'язки в «УДАРі» пропонують покласти на Прем'єр-міністра, а в «Батьківщині» — на Голову Верховної Ради. Сама відставка глави держави мусить відбуватися за спрощеною процедурою, наполягають опозиціонери. На думку «Батьківщини», для початку імпічменту вистачить і 150 голосів народних депутатів («УДАР» дотримується теперішньої норми про 226 голосів). Остаточне ж рішення про відставку ухвалюють 300 нардепів за наявності висновків Конституційного Суду («УДАР») або тимчасової слідчої комісії («Батьківщина»). Зараз, нагадаємо, для відставки Президента в порядку імпічменту потрібні 338 голосів, або 3/4 контитуційного складу Ради.

Погоджуюсь на 2004 рік

Аби розібратись у цих різночитаннях, «УМ» звернулася до правників «Батьківщини» та «УДАРу» — Віктора Швеця (адвоката Тимошенко на початку «нульових») та Павла Розенка (в минулому — провідного експерта Центру Разумкова). А після отримання коментарів зрозуміла, що розшифрувати зі сказаного політиками й нічого. Квінтесенція їхніх слів полягала в такому: 1. Жодних розбіжностей у позиції двох політичних сил нема й не було. 2. І «Батьківщина», і «УДАР» обстоюють необхідність повернення до Конституції 2004 року. Розенко додав, що цей формат Основного закону є таким собі проміжним варіантом, на який варто погодитись зараз, аби згодом привносити в нього вдосконалення тощо.

Відтак «УМ» поцікавилася в обох політиків, якими вони бачать шляхи досягнення мети. Адже їхні лідери і в цьому питанні дотримуються різних точок зору. Віталій Кличко вважає, що Україна має повернутися до Конституції 2004 року шляхом скасування Конституційним Судом свого рішення від 2010 року. Арсеній Яценюк натомість збиратиме підписи для внесення в Раду тексту Конституції-2004. БЮТівець Віктор Швец, як більш досвідчена у тонкощах юриспруденції людина, ніж Віталій Кличко, зауважив, що КС не має повноважень скасовувати власні рішення. При цьому Павло Розенко вважає, що будь-які методи повернення Конституції-2004 є прийнятними і що перемовини з «регіоналами» стосовно голосів ведуться.

Не надто імпонує ідея ухвалювати Конституцію 226 голосами політологу Володимирові Фесенку, керівнику Центру прикладних політичних досліджень «Пента». За його словами, у чинному законодавстві чітко прописано, як саме має прийматись Конституція — 2/3 від конституційного складу парламенту, і будь-який віднайдений зараз «компроміс» ризикує обернутись у майбутньо-му нелегітимністю ухваленого в 2014-му Основного закону. Що ж стосується нескоординованості дій «Батьківщини» та «УДАРу», то в цьому експерт не вбачає нічого трагічного. У цих партій були свої нестиківки, й цілком зрозуміло, чим саме викликані, проте вони зуміли вчасно отямитись і зберегти обличчя, акцентуючи на тому, що солідарно виступають за Конституцію-2004.

І все було б добре, якби не одне «але». Ані Швец, ані Розенко не змогли відповісти на запитання «УМ», коли ж варто очікувати винесення «конституційного» питання на розгляд Ради. Півбіді, якби парламентарії бавились у законотворчість, маючи безліч вільного часу. Але їх квапить Майдан. До кінця перемир'я лишається тиждень. 17 лютого, згідно із законом про амністію, добігає кінця строк, даний повстанцям «на роздуми»: або вони розблоковують вулиці й адмінбудівлі, або «Беркут» укотре може взяти їх на приціл. Наразі «реєстрова опозиція» не спромоглася вирішити жодного з ключових питань: ані звільнення політв'язнів, ані голосування за Конституцію, ані своє входження чи невходження до складу нового Кабміну, ані зміну системи майбутньої влади. А час спливає невблаганно і, на жаль, цілковито безрезультатно.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2413/180/85862/>

Вот и поговорили

Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)

Вчера лидер партии УДАР Виталий Кличко заявил, что будет участвовать в дебатах с Виктором Януковичем только в случае отставки главы государства. По его словам, дебаты могут пройти в телевизионном формате, а не на майдане Незалежности, однако они должны состояться перед вторым туром досрочных президентских выборов. В окружении президента это условие назвали "невыполнимым" и считают, что лидер УДАРа к дискуссии с господином Януковичем пока не готов.

О готовности Виктора Януковича провести дебаты с председателем парламентской фракции УДАР Виталием Кличко сообщили в пресс-службе президента в ответ на запрос информационного агентства "Украинские новости". "Практика проведения подобных дебатов существует во всех цивилизованных странах. Чтобы сделать эти дебаты максимально доступными широкой общественности, а не только аудитории, которая находится на майдане Незалежности, предлагается провести их в эфире одного из общенациональных телеканалов", — сказано в сообщении пресс-службы главы государства.

Напомним, Виктор Янукович пригласил Виталия Кличко на дебаты 25 января во время закрытого заседания рабочей группы по выходу из политического кризиса. "Для обеспечения широкого общественного диалога президентом Украины вызван на публичные дебаты Виталий Кличко, на которые он дал свое согласие", — заявила по итогам встречи министр юстиции Елена Лукаш (см. "Ъ" от 27 января). В минувшее воскресенье лидер партии УДАР подтвердил свое согласие. "От него (президента. — "Ъ") было предложение: "Виталик, я вызываю тебя на публичные дебаты". И я ему тогда сказал: "Да, но я приглашаю вас сюда (на Майдан. — "Ъ")", — передал свой разговор с главой государства господин Кличко, выступая со сцены на майдане Незалежности. Он уточнил, что дебаты могут состояться "в ближайшее воскресенье" — 16 февраля (см. "Ъ" от 10 февраля).

В Национальной телекомпании Украины (НТКУ) заверили "Ъ", что готовы предоставить площадку для дебатов на "Первом национальном" телеканале. "Мы — государственный телеканал, и все, что касается деятельности президента, в первую очередь проходит у нас. Возможно, по договоренности дебаты будут транслировать все телеканалы, как это происходит с новогодним поздравлением главы государства, но сейчас сказать не могу, так как дебаты — это пока только гипотеза", — сказал "Ъ" генеральный продюсер НТКУ Илья Ноябрьев. Он также отметил, что к таким проектам, как дебаты, "телевидение готово всегда".

В последний раз Виктор Янукович участвовал в теледебатах в 2004 году, перед третьим туром президентских выборов — тогда ему оппонировал кандидат в президенты Виктор Ющенко. Диалог транслировался в прямом эфире "Пятого канала" и УТ-1 и проходил в формате "вопрос-ответ" кандидатов друг другу. Тогда телезрителям запомнилось, что господин Янукович выступал на русском языке. Следующие теледебаты с участием нынешнего главы государства должны были состояться 1 февраля 2010 года на "Первом национальном", перед вторым туром президентских выборов, однако тогда Виктор Янукович в студию не приехал — полтора часа эфирного времени достались его оппоненту, тогдашнему премьеру Юлии Тимошенко.

Виталий Кличко вчера подтвердил свою готовность участвовать в дебатах с Виктором Януковичем, однако назвал условие, которое делает это невыполнимым. "В демократических странах дебаты — это обязательная практика во время предвыборной кампании. Поэтому я, конечно, готов дебатировать с Виктором Януковичем, но вначале он должен совершить мужественный поступок — в таком остром кризисе, до которого довела Украину его власть, признать свою ответственность и подать в отставку", — процитировали "Ъ" Виталия Кличко в пресс-службе партии УДАР. В сообщении отмечается, что "в рамках президентской кампании" господин Кличко "в любой момент" готов участвовать в дебатах с главой государства.

Соратники Виктора Януковича считают, что Виталий Кличко все же пытается отложить дискуссию. "Это проблема Кличко — он согласился, а теперь выдвигает какие-то условия. Возможно, он погорячился, дав положительный ответ, — когда Виталий будет готов, пусть

скажет! Думаю, что президент войдет в его положение и даст ему время подготовиться", — заявила "Ъ" советник президента народный депутат Анна Герман (Партия регионов).

<http://www.kommersant.ua/doc/2405975>

В Раде определили самых видных депутатов *Зеленюк Кристина, "Сегодня"*

Ударовцы самые разговорчивые, а регионалы — инициативные.

На днях появился рейтинг работы Верховной Рады на предыдущей сессии. По результатам исследования общественной организации «Прозрачная демократия», в номинации «самый активный депутат» победил ударовец Павел Розенко. За пять месяцев третьей сессии с трибуны и места он выступал 80 раз! Ему на пятки с 79 выступлениями наступают лидер КПУ Петр Симоненко, а тройку лидеров замыкает лидер «Батькивщины» Арсений Яценюк (67 выступлений). Успели отличиться депутаты и зарегистрированными законопроектами. На первом месте сразу два депутата: Андрей Кожемякин из «Батькивщины» и внефракционный Давид Жвания — подали по 39 документов. На один проект от них отстает коммунист Спиридон Киликеров, а за ним в лидерах — регионал Сергей Кивалов (36 проектов).

В рейтинге авторов проектов, которые стали законами, лидер — регионал Виталий Хомутынник. Восемь его законов стали действующими. Второе место с семью законами разделили регионал Евгений Геллер и оппозиционер Андрей Кожемякин. Всего на один закон от них отстают ударовец Артур Палатный и член «Батькивщины» Николай Томенко. Самыми дисциплинированными на 3-й сессии стали регионалы — 31 их нардеп не пропустил ни одного заседания. Но результаты исследования не учитывают, что от общего количества депутатов во фракции (в ПР — 205 человек) это не так уж и много. В «Батькивщине» из 89 человек только 14 были на всех заседаниях. В УДАРе ситуация лучше: из 42-х только 12 ходили на все заседания. Хромет дисциплина в «Свободе»: из 36 подчиненных Олега Тягнибока только трое были на всех заседаниях. Плачевная ситуация в КПУ — ни один из коммунистов не присутствовал на всех заседаниях 3-й сессии.

Самым злостным прогульщиком прошлой сессии стал внефракционный Константин Жеваго: был всего на 3-х из 49 заседаний. А вот звание «привидения сессии» досталось регионалу Вячеславу Богуслаеву. В системе электронных регистраций его карточка прошла 43 раза, а вот личных письменных регистраций всего 15.

<http://www.segodnya.ua/politics/pnews/kto-iz-nardepov-byl-samym-aktivnym-495104.html>

Та ж притчина, що й раніше *Олександр Михайлюта, «Сільські Вісті»*

Вимоги гарячих голів негайно провести президентські вибори в Україні мають ознаки великої політичної провокації. Чому? Тому що йдеться про вибори за жахливим — інше слово годі підібрати — старим законом. Якщо його не змінити, перемогу знову одержить В.Янукович або такий, як він, узурпатор повноважень. Можливо, декому цього й треба?

Згадаймо, 2004 року ЦВК оголосила перевагу Януковича саме на підставі Закону «Про вибори Президента України» в редакції від 18.03.2004 р., підписаного Л. Кучмою. Викрили безліч фальсифікацій, через що й спалахнула Помаранчева революція. Народ привів на посаду Президента В.Ющенка. А про дірявий закон усі ніби й забули. Принаймні до 2009-го ніхто навіть із претендентів «на булаву» не гортав той документ.

Спохопилися в команді В. Ющенко, бо наближалися нові вибори за... старим законом. І ось — позачергова сесія ВР 21 серпня 2009-го. Деякі самовпевнені штаби за ведмежої послуги політтехнологів, які й навіювали ту самовпевненість, вирішили, що зможуть підкорити Банкову на чинній законодавчій базі. Закон, по суті, як і раніше, дозволяв використовувати адмінресурс та містив безліч хитрих лазівок. Отож кілька фракцій домовилися «ющенківських» змін не приймати. Принаймні це засвідчила позапланова сесія ВР.

Лиха несподіванка згодом допомогла всім цим скористатися В. Януковичу, якого опоненти збиралися без натуги заткнути за пояс. І практика довела — хто займався розбудовою партійних структур на місцях, а не розводив демагогію перед телекамерами з неодмінною фразою «любі друзі, я в цьому глибоко переконаний», — той виявився на коні. Завдяки «кучмівському» закону владний Олімп підкорився зібранішій і працювитішій команді останнього. Вкотре підтвердилося народне прислів'я: не кажи «гоп», доки не перескочиш.

Одначе повернімося до позачергової сесії ВР 21 серпня 2009 р. Головував В.Литвин. Зареєстровано 390 депутатів. Доповідала по законопроекті заступник голови Секретаріату Президента Марина Ставнійчук. Ішлося про зміни задля забезпечення більшої прозорості виборів та волевиявлення громадян. Але в залі будь-які кроки Президента уже сприймали у багнети. Ось що було одностайно заблоковано. Закон говорив: рішення про результати виборів виборчі комісії приймають більшістю присутніх членів, а не голосами двох третин складу таких комісій. Ставнійчук застерігала, що це — основа для майбутніх фальсифікацій 2010-го, треба внести поправку. Зал рішуче відхилив пропозицію. І навіть не звернув увагу на той кричущий постулат, згідно з яким протокол із результатами голосування дільничної комісії визнавався дійсним за наявності підписів усього трьох її членів. Решту можна було залякати чи «прихворіти»... Ставнійчук же наголошувала: «Саме від якості виборчого законодавства залежить, чи передаватиметься влада в державі легітимним, законним шляхом, чи знову буде призводити до Майданів і такого іншого». Проте ніхто й вухом не повів.

Р. Князевич наполягав на поправці, яка гарантувала б присутність спостерігачів од громадських організацій під час голосування та підрахунку голосів на дільничних та окружних комісіях. Його не підтримали. І досі спостерігачі поза виборчим процесом саме при обранні Глави держави.

І. Заєць пропонував унеможливити в ході голосування за Президента вплив керівників спецзакладів (лікарень, в'язниць, військових частин) на волевиявлення підлеглих та залежних осіб. А це понад мільйон виборців! «Куди ми йдемо? — кричав Іван Заєць у мікрофон із трибуни парламенту. — До демократії ми йдемо чи назад, до авторитарно-тоталітарного комуністичного режиму?» Ніхто його не слухав. Суттєву поправку відхилили. До речі, така норма діє і стосовно парламентських виборів, що дало змогу багатьом «регіоналам» урвати потрібні голоси саме в закритих закладах.

Руслан Князевич також уносив слухні поправки щодо посилення контролю за кількістю надрукованих бюлетенів під час виборів Президента; процедури оприлюднення результатів перегонів та їх оскарження; заборони присутності правоохоронців у приміщеннях, де відбувається голосування та підрахунок голосів... Але ситуативна більшість все це відкинула.

Так само тодішня більшість відхилила й поправки І.Зайця стосовно впорядкування державного реєстру виборців і оскарження результатів виборів. Не зважили й на поправку Г. Задирака — дозволити включати до складу дільничних виборчих комісій людей, котрі не проживають на території дільниці. Чомусь не зважили, що комісії формувалися суто з числа «підлеглих» місцевим чиновникам осіб. І зрозуміло, що вони фальшували вибори так, як наказувала правляча рука. Інакше позбулися б роботи.

Заслуговує на увагу репліка Івана Зайця після того, як усі його конструктивні поправки «прокотили»: «Але я хочу, щоб ви знали: законопроект, який ми щойно прийняли, створений у межах тієї ідеології, яка реалізовувалась і при розробці Конституції, котру нам пропонували БЮТ і ПР. І цей законопроект буде допускати великі фальшування списків виборців, перетворюватиме комісії на інструмент фальшування...». Так і сталось. І коли нині лунають заклики лідерів опозиції, якими називають А.Яценюка, О. Тягнибока та В. Кличка, про негайні перевибори Президента України, але при цьому — жодного слова про демократизацію закону про ці вибори, залишається лише стенати плечима. Чи ж відають вони, що коять? Чи хтось зумисне підштовхує на слизьке. За старого «кучмівського» закону, поправки команди Ющенка до якого нардепи дружно відкинули у 2009 році, найвірогідніше, перемога нікому з лідерів опозиції і навіть П.Порошенку, рейтинг якого, за даними опитувань почав різко зростати, не дістанеться з тієї ж причини, що й 2010 року. До речі, сумнозвісний закон про вибори з самого початку (вперше ухвалений «під Кравчука» 1991 р.) містить руйнівну для України

норму: обраним Президентом вважається особа, за яку проголосувала більшість тих, хто взяв участь у голосуванні. Тобто варто прийти на вибори хоча б 1000 громадянам — і Президентом 45-мільйонної держави проголосять будь-якого пройдисвіта, котрий набере 501 голос. Нісенітниця? Так. Але досі ніхто з опозиціонерів і не думав змінити цю норму. Вважаю, що саме тут притичина між суспільством і правлячими елітами. По суті, жоден Президент України не був легітимний, тобто його повноважень більшість населення не визнавала. Звідси й увесь вантаж політичних конфліктів, який вибухнув 2013-го Євромайданом. І не дивно. Погляньте, за В. Януковича проголосувало 2010 року 12.481.266 виборців, що становить менше третини всіх громадян, які мають право голосу (36.568.332). Причому ця норма в законодавстві є своєрідним повторенням форми ошуканства «переможців» Леніна — Троцького. Вона не дає нам жити з 1917-го, коли РКП(б) прогнала вибори в тодішній парламент, але силою зброї захопила владу і втовкмачувала у свідомість населення брехню, що саме вона й виявляє волю народу. Тобто насправді агресивна меншість узурпує державні органи і оголошує себе «більшістю». Що принесли «більшовики» Україні, засвідчило криваве ХХ століття.

Уже коли матеріал готувався до друку, я натрапив на свіжу оцінку закордонного експерта, виконавчого директора Інституту Маккейна (США) Курта Волкера про нашу ситуацію: «На мою думку, виборчі закони вже настільки підлаштовані для зловживань, що Україні спочатку потрібно провести реформу, відновити довіру до виборчого процесу як такого. А це потребує певного перехідного періоду, щоб реформувати законодавство, яке створить умови для нового виборчого процесу. В результаті до влади може прийти опозиція, ті партії, які візьмуть участь у процесі, а в суспільстві виникне довіра до влади. Але спершу Янукович повинен піти з посади».

<http://www.silskivisti.kiev.ua/19063/index.php?n=21214>

Степан Кубив: «Наши баррикады растут только вместе с этой властью» «Вечерние Вести»

Комендант Дома профсоюзов признается, что за время революции полюбил все майдановские блюда, но особенно канапки с салом и чесноком. Бывший банкир, а сейчас народный депутат от «Батькивщини» Степан Кубив уже 77 дней занимается организацией быта палаточного городка, и, по его словам, работать на Майдане ему интереснее, чем в банке.

«ВВ» поинтересовались, как ему удается справляться с 10 тысячами волонтеров и кто на самом деле... финансирует украинскую революцию.

— *Бывает, зайдешь в пресс-центр Дома профсоюзов выпить горячего чая, выходишь, а уже стоит новая баррикада... Как это удается майдановцам?*

— Именно такая высокая самоорганизованность и ответственность людей делает нас непобедимыми. Я помню свой первый день в Профсоюзах. Мы туда зашли 1 декабря, после обеда. В течение часа было подписано первое соглашение об аренде помещения, тогда всего на день. Потом за три часа организовали медицинскую службу, подготовили открытие медпунктов. В тот же день был проведен Интернет и Wi-Fi для пресс-центра, а за ночь налажена работа кухни. Хотя еще вечером мы начали раздавать чай и горячие блюда: их приносили киевляне. Тогда на Майдане собрался 1 миллион 300 человек.

— *А сколько, по вашим оценкам, всего людей побывало на Майдане?*

— Более 15 миллионов. Сегодня в городке стоит 201 палатка — из Херсона и Крыма, из Харькова и Донецка, из Луганска и Чернигова, из Черкасс и с Киевщины, из Ивано-Франковска и Закарпатья... Здесь собрались люди из разных регионов, причем не только украинцы. На Майдане представлено около 50 национальностей. И все пришедшие сюда хотят гордиться, что у них украинский паспорт.

А благодаря нашему так называемому фронт-офису, то есть сцене, наша правда, наш мирный протест был услышан и поддержан мировым сообществом. На Майдане за это время побывали граждане России, Казахстана, Беларуси, США, Канады, Австралии и, конечно, из стран Европейского союза. В целом, Майдан — это модель эффективного государства, которое

живет в мире с другими. Вспомните, каким был он на Новый год и Рождество! Здесь звучали украинские колядки и шли вертепы, одновременно пели грузинские, белорусские и польские песни.

— *Но юмор на Майдане все-таки украинский... Вспомните, как в вертепе Фоззи и Фагот из «Танка на майдані Конго» играли титушек. Кстати, проникают ли к вам сегодня настоящие титушки?*

— За последний месяц количество провокаций выросло на порядок. Но мы этому противостоим. Например, каждый вечер Александр Турчинов вместе со своими заместителями проводит заседание штаба, на котором обсуждается, как организовать безопасность будущей ночи, как будут работать сотни, где необходимо присутствие депутатов — в больнице, суде, СИЗО и т.д. Если такого присутствия не требуется, депутаты как и все занимаются бытовыми вопросами: помогают с уборкой или устанавливают биотуалеты...

— *Неужели, нардепы устанавливают туалеты?..*

— Знаете, на Майдане люди с депутатскими значками совсем другие. Я сам часто утром не могу встать от усталости. Но поднимаюсь и прихожу на Майдан. И еще до общего собрания с руководителями разных подразделений прохожу по палаткам — в одну, в другую... Поприветствую друзей: «Слава Украине!» — и оживаю.

— *О каких подразделениях идет речь?*

— Во-первых, это юридическая, медицинская и социологическая службы. Отдельно стоит сказать о службе SOS, которая занимается поиском без вести пропавших активистов: сегодня таких около 300. Есть также информационный блок и пресс-центр. Для уборки мусора и вывоза отходов создано коммунальное хозяйство. Кроме того, в Доме профсоюзов находятся центральные склады с лекарствами и продуктами. Наш продуктовый склад обсуживает 17 полевых кухонь, а также кухни в КМДА, Октябрьском дворце и Украинском доме.

— *Что сегодня в дефиците на Майдане?*

— Кипяток... У нас его уходит около 10 тонн в день, а в морозы — целых 40 тонн! При понижении температуры возрастает и потребление продуктов. В целом кухня обрабатывает от 3 до 18 тонн продовольствия в сутки, из них примерно 250–300 кг твердого сыра, 300–500 кг колбасы, до 1000 кг тушенки... Продовольственным обеспечением на Майдане занимается от 600 до 1,5 тысяч волонтеров ежедневно — это и специалисты с санитарными книжками, которые работают на кухне, и те, кто помогает эти продукты доставлять.

— *На какие средства приобретаются эти 18 тонн продовольствия?*

— 18 тонн расходятся только в выходные. Это максимум. Но в целом Майдан получает помощь по четырем направлениям. Первое, это труд самих людей — самый ценный капитал на Майдане. В зависимости от дня недели число волонтеров у нас колеблется от 5 до 10 тысяч.

Второе — это продуктовые корзины, которые поступают со всей страны. В них входят крупы, макароны, а также сырные и мясные изделия. Много продуктов приносят киевляне.

Деньги на нужды Майдана собираются двумя способами: безналом через общественную организацию, которую, кстати, постоянно блокирует Налоговая служба, а также с помощью прозрачных ящичков на Майдане, в которые люди кладут пожертвования. У нас есть финансовый комитет, который представлен членами общественных организаций и политпартий в количестве семи человек. Также есть волонтеры, следящие за прозрачностью использования денег.

— *Какой был максимальный денежный сбор?*

— Наименьший размер пожертвований составил 65 тысяч гривен в день, а максимальный — 740 тысяч. Ведь, согласно социологическим данным, средний возраст протестующего — 37 лет. (Подробнее см. «Портрет революционера». — Прим. ред.) Это в основном активные люди, которые вкладывают в свое будущее. Хотя не стоит забывать о главном: на Майдане люди делятся друг с другом всем, что у них есть.

— *Противники Майдана говорят, что его финансирует заграница...*

— Это неправда. Единственный «заграничный источник» финансирования — это уехавшие на заработки украинцы. От них приходят примерно 1,5–2% всей помощи. Но эти пожертвования идут не только с запада, но и с востока: есть переводы из Сибири, Краснодара и других российских городов. Это говорит о том, что все украинцы, где бы они ни жили, сейчас вместе.

— *Сегодня в Украине потепление... Не растают ли баррикады?*

— Наши баррикады сделаны кулибиными. Они растают только вместе с этой властью. А до тех пор Сечь будет стоять. Мы не простим им ни смертей, ни пролитой крови.

<http://gazetavv.com/news/ukraine/109087-stepan-kubiv-nashi-barrikady-rastayut-tolko-vmeste-s-etoy-vlastyu.html>

Интернет-ЗМІ

Юрий Мирошниченко: «Нельзя механически перенести в наше время Конституцию 2004 года»

РепортерUA

Народный депутат Украины, член парламентской фракции Партии регионов Юрий Мирошниченко заявил о необходимости менять Основной закон Украины. При этом нардеп подчеркнул, что эта работа была инициирована президентом Януковичем еще до событий на Майдане Незалежности в Киеве созданием Конституционной ассамблеи.

«Многие наработки, связанные не только с перераспределением полномочий в треугольнике президент – парламент – правительство, но и в других разделах, уже отработаны этой Конституционной ассамблеей. Сейчас присоединились представители парламентских фракций. О необходимости внесения изменений в Конституцию говорят люди, которые вышли на Майдан, говорят ученые, говорят международные эксперты, и, учитывая такой свершившийся факт необходимости этой работы, мы работаем в Верховной Раде», – заявил народный депутат.

Политик также отметил, что при сохранении общего вектора изменений в Конституции, заключающегося в переходе формы правления от президентско-парламентской к парламентско-президентской, текст документа, утвержденный в 2004 году, на сегодняшний день устарел и требует серьезных доработок.

Мирошниченко заявил, что на сегодня парламентская комиссия по внесению изменений в Конституцию де-факто собиралась один раз, а вынесению решения мешают разногласия среди оппозиционеров. «Мы готовы были сегодня собираться, но, к сожалению, мы не получили предложения от фракции «УДАР», которая должна была еще до воскресенья нам прислать свои предложения, согласовав их с коллегами из «Батькивщины» и «Свободы», ведь «Батькивщина» и «Свобода» наработали общую позицию, представили ее в виде поправок в Основной закон и должны были согласовать с позицией «УДАРа». Я не буду комментировать, что произошло, я лишь скажу о факте, что «УДАР» не предоставил свои предложения, и оппозиционные фракции не согласовали между собой свое видение реформирования», – отметил Мирошниченко.

Напомним, изменение Конституции, подразумевающее ограничение полномочий президента, является одним из основных требований протестующих. Для его выполнения депутаты фракции Партии регионов в ВР предложили оппозиционным лидерам создать совместную комиссию по внесению изменений в Основной закон. Заседание комиссии должно было состояться 10 февраля, однако было перенесено из-за отсутствия единой позиции среди представителей оппозиционных партий.

<http://reporter-ua.com/2014/02/11/miroshnichenko-nelzya-mehanicheski-perenesti-v-nashe-vremya-konstituciyu-2004-goda>

Олег Царев: «За совершенные на Майдане безответственные поступки платит вся страна»

From-UA

За все безответственные поступки, совершенные на майдане, платят граждане Украины. Об этом заявил народный депутат, заместитель председателя парламентской фракции ПР Олег Царев.

«Сегодня кредитный рейтинг страны влияет на все: на инвестиции в страну, на стоимость кредитных ресурсов, на кредитные линии, которые получает наша промышленность, которая кредитруется из-за границы. И это все, безусловно, сказывается на количестве рабочих мест, на уровне заработных плат, на притоке валюты в страну, а значит – на курсе доллара. Таким образом, за все безответственные поступки, совершенные на майдане, и за те события, которые там произошли, в частности, нападения на милицию, захват администраций, платит все население Украины. Мы все заплатили, мы отдали на это 10% своих заработных плат – фактически курс гривни уменьшился на 10% и это плата за майдан», – объяснил политик.

По мнению народного депутата, то, что происходит на майданах, не идет на пользу народу. «Сегодня оппозиционные политики хотят получить выгоду от тех процессов, которые происходят, они хотят на протестной волне прийти к власти. И, к сожалению, весь народ Украины, наше государство от этого только теряют», - подчеркнул парламентарий.

«Я очень надеюсь, что события на майдане идут на убыль, и что ничего экстремистского больше не произойдет. Ведь если так и будет, мы выберем новое Правительство и пойдем тем курсом, который прописан. А нас ожидают десять миллиардов инвестиций из Китая, и, в конечном итоге, около сорока миллиардов из России в течение пяти лет. И это, конечно же, будет двигать нашу экономику вперед», - подытожил Олег Царев.

<http://www.from-ua.com/news/71208bbfdb342.html>

Геннадій Москаль: «Вербицький загинув не від переохолодження»

Час.ua

Повідомлення МВС України про те, що причиною смерті активіста Майдану Юрія Вербицького стало переохолодження, абсолютно не відповідає його травмам.

Про це заявляє голова Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань розслідування протиправних діянь правоохоронних органів та окремих посадових осіб, посягань на права і свободи, життя і здоров'я Геннадій Москаль, посилаючись на висновки судмедекспертизи.

"22 січня 2014 року на судово-медичну експертизу було доставлено тіло загиблого учасника Євромайдану Вербицького Ю.Т. 1963 року народження, — йдеться в зверненні Москаля до Генпрокурора"

Експерти встановили такі тілесні ушкодження:

- синець із забоем м'яких тканин лівого передпліччя та закритий перелом лівої ліктьової кістки на межі середньої та нижньої третин; закрита травма грудної клітки; синець правої бокової поверхні тулуба з переходом на поперекову область справа; два синці грудної клітки зліва по передньо-пахвинній лінії; перелом тіла грудини в 4 міжребер'ї з крововиливом у переднє середостіння; переломи ребер: зліва — 7,8 по навколорудинній лінії. 7.8,9,10 ребер — по середньо-ключичній з переходом на середньо-пахвинну; справа: переломи 6 ребра по середньо-ключичній, 7.8 — по хребтовій лінії, 9,10 — по середньо-пахвинній, 11,12 — по хребтовій лінії,

— синець в області верхньої та нижньої повік правого ока із забійною раною верхньої повіки; синець із забоем м'яких тканин на тильній поверхні правої кисті; садна із забійними поверхневими ранами передніх поверхонь обох гомілок

— тілесні ушкодження у вигляді садна в області правого лобного бугра; синець в області верхньої та нижньої повік правого ока із забійною раною верхньої повіки; синець нижньої повіки лівого ока; садно кінчика носа; крововилив слизової оболонки верхньої губи зліва;

синець у проекції правого кульшового суглобу по зовнішній поверхні; садно на боковій поверхні здухвинної кістки справа; множинні садна тильних поверхонь пальців обох рук.

"Злочинна група, яка по звірячому побила Вербицького та залишила в лісосмузі на морозі, прекрасно усвідомлювала, що при таких травмах людина вижити та пересуватися не зможе.

Прошу по даному факту відкрити кримінальне провадження, як замах на умисне вбивство. Крім того в діях невідомих, які викрали Вербицького, вбачаються ознаки злочину, передбачені: ст.255 Кримінального Кодексу України — створення злочинної організації; ст.127 КК України — катування; ст.135 КК України — залишення в небезпеці; ст.146 КК України — незаконне позбавлення волі або викрадення людини", - заявив Москаль.

З огляду на викладене, і на те, що в засобах масової інформації є інформація щодо причетності до даної справи працівників підрозділів МВС України, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, нардеп попросив витребувати дану справу з МВС України та взяти її до провадження Генеральної прокуратури України.

<http://www.chas.cv.ua/16239-verbickiy-zaginuv-ne-vd-pereoholodzhennya-moskal.html>

Владислав Лукьянов: «Даже в мыслях не допускаю развала Украины»

Facenews

Фракция Партии регионов не будет голосовать за конституционный акт оппозиции, возвращающий в действие Основной закон редакции 2004 года. Такой вывод следует из ответов регионала Владислава Лукьянова на вопросы Facenews.

Нардеп не конкретизировал, каким образом можно достичь конституционного компромисса, подчеркнул: «Если мы договорились об изменении Конституции, то нам, безусловно, нужно пройти этот путь. Но пройти не принятием бумаги, которую отменит любой суд. Необходимо создать такую Конституцию, которая стала бы действительно гражданским компромиссом и общей точкой зрения. А на прочном фундаменте легче и здание хорошее построить». Подробности – далее в интервью.

- Владислав Валентинович, сегодня многие Ваши коллеги по парламенту говорят о целесообразности проведения внеочередного заседания Верховной Рады. Вместе с тем мы наблюдали, насколько «ударно» работал депутатский корпус в ходе двух недавних внеплановых заседаний. Почему народные избранники в сложившихся кризисных условиях позволяют себе фактически бездействовать?

- Я считаю, что большинство заявлений, прозвучавших в ходе недавних пленарных заседаний, были безответственными. Очевидно, что есть люди, которые либо провоцируют ситуацию, либо пытаются на какой-то хохме или ерничестве получить свои политические дивиденды. Но до тех пор, пока политики не наступят на горло своим собственным амбициям и не начнут руководствоваться ожиданиями людей, найти компромисс в парламенте будет очень и очень сложно.

Кстати, разговоры американских дипломатов, записи которых были обнародованы на днях в СМИ, свидетельствуют о том, что не украинцы играют по собственным правилам, а Украину играют европейцы, американцы, и, наверное, другие страны. Вывод? К сожалению, из субъекта международной политики наше государство превращается в объект. Это унижительно и отвратительно.

- Я бы все-таки хотела услышать ответ по существу. Что еще должно произойти в этой стране, чтобы люди, наделенные властным мандатом, в круглосуточном режиме искали пути выхода из кризиса? У нас пролилась кровь, а Рада, простите, за два пленарных дня работы, поработала от силы пару часов.

- Да, действительно, произошли трагические события и причина, по которой это случилось – безответственность. Вы посмотрите, что происходит! Майдан стоит и говорит оппозиционерам: «Назовите лидера!», но ни один, ни второй, ни третий, не могут два слова сказать и взять на себя ответственность. Майдан уже кричит, свистит, а им все равно. Точно

также нам непросто с ними в Верховной Раде, поверьте. Поэтому, наверное, должно что-то меняться в политике.

- Приходилось слышать от Ваших коллег, в частности от Владимира Олейника о том, что Вы были на Майдане и к Вам там отнеслись, мягко говоря, недружелюбно. Это действительно так?

- Это не правда. Я был на Майдане и с огромным интересом разговаривал с людьми. Были некоторые, кто пытался шуметь, перебивать, но Майдан сам закрывал им рот. То есть, один-два провокатора на Майдане, может быть, и были, но большинство людей настроены на здравомыслящий и конструктивный диалог. Кстати говоря, когда мы завершили беседу, люди сказали: «Мы будем за вас голосовать, только выйдите из Партии регионов».

- И что же Вы на это ответили?

- Я сказал, что не выйду из Партии регионов, потому что я не предатель. Спросил: «Вам нужны предатели?». Они, ответив, что нет, конечно же, не нужны, сказали, что в дальнейшем будут меня поддерживать. То есть, с людьми нужно общаться и очень внимательно слушать их, вот тогда можно избежать множества ошибок.

- Сегодня очень много говорится о вероятном введении санкций в отношении украинских чиновников и политиков, причастных к силовому разгону Майдана...

- Извините, перебыю. Совершая такие шаги, они вмешиваются в наши внутренние дела и подрывают суверенитет государства, дают понять, что мы не можем навести порядок в собственном доме.

- А мы ведь и в самом деле не можем вот уже несколько месяцев к ряду.

- Да не несколько месяцев... Давайте смотреть на вещи объективно. У нас очень слабая оппозиция, не выполняющая ту роль в политике, которую должна выполнять.

Сильная оппозиция контролирует власть, иногда находит с властью компромисс, иногда – заставляет ее действовать не тем, а иным способом. И, наконец, оппозиция, пользуясь ошибками власти, увеличивает свой авторитет в обществе.

А слабая оппозиция, совершающая ошибки, со временем теряет влияние и на ее место приходят другие политические силы.

- Вы ранее сказали о том, что не украинцы играют по собственным правилам, а Украиной играют другие государства. Как нам в сложившихся условиях вернуться на изначальную позицию и понять, что за нас и кроме нас никто ничего не решит?

- Это очень правильный вопрос и правильная позиция – осознание того, что кроме нас самих никто ничего не решит и не исправит, а кормление иностранных государств ни к чему хорошему не приведет. Это нужно, наконец, понять, потому что бесплатный сыр бывает только в мышеловке и за все нужно платить, а тем более в политике.

Поэтому я считаю, что обе стороны, как бы тяжело ни было, какие бы эмоции не переполняли, должны садиться за стол переговоров и искать компромисс. Все эмоции нужно отложить в сторону, потому что переговорщики не имеют права на личные эмоции – они должны выражать мнение больших групп людей, которые за ними стоят.

Предложили оппозиции посты в правительстве? Надо браться и работать. Если они отказываются, это говорит о том, что они отказываются от ответственности. А раз так, вообще непонятно, зачем идти в политику, если тебе дают возможность реализовать свою программу, а ты от этого отказываешься?

- Реально ли сегодня найти антикризисные механизмы без привлечения иностранных партнеров?

- Если объективно, то, учитывая ситуацию в экономике, нагрузку на бюджет в виде социальных выплат, финансовое состояние в банковской системе, думаю, придется искать компромисс. И, отмечу, что искать его гораздо легче с внешними силами, когда есть внутреннее единство, а не разъединенность.

- Многие эксперты говорят, что Украина находится буквально в шаге от дефолта. Что Вы можете сказать о реальном положении дел в отечественной экономике?

- Попробую ответить на ваш вопрос с помощью метафоры. Когда вы едете на автомобиле, и если руль находится в надежных руках, вы, в общем-то, находитесь в безопасной ситуации. Но если на ровной дороге за руль садится человек, который либо не уверен в себе, либо не умеет ездить, он даже в безопасной ситуации может свернуть с проезжей части и слететь в кювет.

Ситуация в экономике очень непростая, но при нормальном управлении правительства финансовыми потоками государства, принятии правильных решений, ничего экстраординарного не произойдет. Ситуация нормальная, спокойная и сегодня можно без особых обострений пройти этот путь. Более того, ситуация позволяет и заставляет совершить ряд шагов, которые будут направлены на реформирование различных сфер.

- Ваши оппоненты утверждают, что визит Виктора Януковича в Сочи связан с согласованием «удобной» для РФ кандидатуры премьер-министра. Прокомментируйте.

- Я думаю, что в условиях нестабильности и наличия острых политических конфликтов, безусловно, снижается уровень и качество государственного управления. В этой ситуации достаточно быстро о себе дают знать проблемы экономического и финансового толка. Искать выход из сложившейся ситуации на уровне правительства очень сложно. Решения приходится принимать на самом высшем уровне для того, чтобы удержаться в колее, которая обеспечивает относительно безопасное движение всей экономической машины.

- Владислав Валентинович, Вы не ответили по существу.

- Я не думаю, что кандидатуру украинского премьера согласовывали в РФ. Речь идет о том, какие правительственные программы будут выполняться, и кто способен эти программы реализовать. То есть, вопрос: «Что будем делать?» дает ответ: «Кто способен это сделать?».

А решение по кандидатуре премьера будет приниматься и президентом, и парламентом. В любом случае сегодня крайне необходимо возвращать к работе правительство и нельзя пускать экономику на самотек с «и.о.» премьера и министров.

- Вы говорите очевидные вещи...

- Очевидные, но многие их не замечают или же делают вид, что не замечают. Сегодня идет такая война за мир, что камня на камне от Украины не остается.

- Кстати, об Украине. Сегодня многие политики, оценивая обстановку в стране, все чаще и громче говорят о целесообразности федерализации. Кроме того, некоторые наши соседи уже вспоминают историю, оценивая территорию нашей страны, и апеллируют к пакту Молотова-Риббентропа и так далее. Что Вы думаете по этому поводу?

- Ни в своих поступках, ни в своих мыслях, я не допускаю развала Украины как государства. Более того, считаю, что даже обсуждение этой темы является подливанием масла в огонь. То, что мы разные – это факт. На востоке страны царят одни настроения, на западе – другие. Но в этом, я считаю, нет ничего страшного и, более того, это может быть нашим конкурентным преимуществом и силой.

Кстати, юг и север США в свое время воевали между собой и, тем не менее, они остались одной страной. У нас же таких конфликтов никогда не было, и дай Бог, никогда не будет. Поэтому, я думаю, что мы найдем общий язык.

Скажу больше: я считаю, что те жесткие противостояния, которые произошли на улице Грушевского, всколыхнули все украинское общество, и люди многое переосмыслили. Исходя из этого, полагаю, вскоре мы отойдем от методов жесткого противостояния, и дай Бог, чтобы все эти перемены проходили эволюционным путем, чтобы порыв гражданской самоотверженности оппозиция не выпускала, как пар в гудок паровоза.

- Конституционный вопрос. Как, и в какие сроки, тут можно найти приемлемое для всех сторон решение?

- Если мы договорились об изменении Конституции, нам, безусловно, нужно пройти этот путь. Но пройти не принятием бумаги, которую отменит любой суд. Необходимо создать

такую Конституцію, которая стала бы действительно гражданским компромиссом и общей точкой зрения.

Тогда будет построено нормальное системное законодательство, нормальные органы государственного и местного самоуправления, а на прочном фундаменте легче и здание хорошее построить.

<http://www.facenews.ua/articles/2014/188711/>

Блоги

Анатолій Гриценко: «Коаліційний Уряд – тест на зраду» *pravda.com.ua*

Опозиціонер, приміром Яценюк, приймає пропозицію Януковича і очолює новий Уряд. Уся опозиція, або одна-дві її фракції починають дружно голосувати з ПР у режимі широкої коаліції – "ширки" (таке траплялося, у 2009-му, не забули).

Що це?

1) Відповідальне рішення в інтересах країни, аби провести реформи, здолати економічну катастрофу, запровадити європейські стандарти і цінності, захистити права і свободи людей, виконати вимоги Майдану і дати врешті країні спокій?

чи

2) Яскравий опозиційно-європейський фейс на чолі Уряду Путіна-Януковича, аби консенсусно освятити зговір Банкової з Кремлем і олігархатом по сповзанню країни до Євразійських проєктів і дальшому самозбагаченню "акціонерів" – по суті зрада Майдану?

Пропоную тест для перевірки – простий і надійний на 100%.

На першому засіданні нового Уряду приймається ключове рішення, яке реалізується негайно – протягом тижня Україна підписує Угоду про асоціацію з Євросоюзом. Тим самим ставить жирну крапку на всіх проєктах Кремля, відкриває для країни і для кожної людини позитивну перспективу. Європа до підписання Угоди готова – хоч завтра, слово за Україною!

А якщо ні? Якщо протягом тижня новий Уряд Угоди з ЄС не підпише? Тоді з ним усе ясно: фейс опозиційно-європейський, а нутро олігархічно-євразійське. Тоді це зрада!

Значить, тоді Майдану доведеться і цей Уряд знести – логічно?

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/52fa34090c162/>

Вадим Колесниченко: «Граждане юго-востока Украины - не овцы на заклани» *корреспондент.net*

Служба безопасности Украины возбудила уголовное дело за сепаратизм относительно крымских депутатов якобы в связи с подготовкой к посягательству на территориальную целостность Украины. Как заявил на брифинге начальник Главного следственного управления СБУ Максим Ленко, производство начато на основании заявления нардепа от Батькивщины Ивана Стойко.

Считаю, что эти действия СБУ выходят за все допустимые рамки закона и элементарной логики. Почему СБУ игнорирует нынешние массовые захваты в западных регионах Украины и не возбуждает уголовные дела о сепаратизме? Почему не реагирует на то, что с 2010 года на Западной Украине массово системно не исполняются законы? Вспомните даже ситуацию по языковому Закону, когда принимались решения о том, что некоторые областные советы отказывались выполнять законы Украины. Без внимания СБУ остаются и многочисленные нападения на сотрудников милиции, призывы к свержению власти! Вот где реальный сепаратизм!!! Где же тут реакция доблестной Службы?!

Без всякого суда и следствия было закрыто дело по призывам к свержению власти. Более того! Принято решение о прекращении уголовного дела по факту захвата власти относительно беспорядков на Грушевского. Избранных народом депутатов Партии регионов изгоняют из заседаний местных советов, преследуют и захватывают в заложники их семьи, громят и уничтожают имущество.

В тоже время, Министр внутренних дел Украины Захарченко заявил, что боевики, которые сейчас штурмуют и захватывают все, они готовились 2 года! Где было СБУ?

Вице-премьер-министр по энергетике Бойко подтвердил, что Западная Украина не платит налоги и не платит за потребленный газ – 4 миллиардов задолженность. Вот где захваты! Вот где реальный сепаратизм! Вот где выход из правового поля Украины!

За последние три года я, как народный депутат и председатель Международного антифашистского фронта, неоднократно обращался в Службу безопасности Украины по поводу нарушения конституционного устройства Украины; по поводу неконтролируемых боевиков, сметающих на своем пути все живое; по поводу призывов к насилию и экстремизму.

Например, 16 сентября прошлого года мною было направлено депутатское обращение №7-445/546 в СБУ по поводу противозаконных сепаратистских действий «Свободы», которая на протяжении всего лета собирали детей в лагеря для буквального «промыва мозгов». Там дети были одеты в военную форму и изучали историю УПА и СС «Галичина». В этих лагерях проводилась активная пропаганда нацистской идеологии, соответственно, со всеми вытекающими последствиями. Но, не смотря на мое депутатское обращение, СБУ не предприняло никаких действий по расследованию этого дела, а только лишь потрудились дать формальную отписку, аргументировав отсутствием данных о том, что такие лагеря действительно проводились. Хотя проводить расследования и удостовериться в правдивости факта – это именно их компетенция. Неужели СБУ настолько была «слепа»?!

Но случай этот, к сожалению, далеко не одинокий!.. Формальная отписка последовала и на мое обращение к СБУ №7-445/976 по поводу вероятного призыва 30 ноября 2013 года в эфире «Ера FM» к насильственной ликвидации власти в Украине и развала конституционного строя страны, что попадает под санкцию статьи 109 Уголовного кодекса Украины. В своем ответе СБУ сообщила, что якобы не имеет возможности (а может и желания!) осуществить анализ данного эфира, по причине отсутствия у них записи этого эфира. Даже звучит смешно! Интересно, а осведомлены ли сотрудники этой службы или хотя бы их руководство о том, что получение необходимых доказательств и проведение расследований по заявленному делу входит в профессиональные обязанности сотрудников СБУ!?

Парадоксальное постоянство демонстрирует однако наша Служба безопасности! Снова мое обращение к СБУ и снова невинный облик доблестных правоохранителей между строк в ответном письме по всем известной ситуации, когда студент Киево-Могилянской академии Яков Гловацкий на своих страницах в социальных сетях Интернета распространял шовинистические и расистские стихи, «блистающие» призывами к массовому убийству русскоязычных граждан Украины, представителей других национальностей с изложенными способами их процессов уничтожения. Прямо получается «эдакое» методическое пособие по уничтожению людей, где подробно описано, что нужно делать националисту с трупами «врагов», с бездумным использованием всевозможных эпитетов и метафор, которые унижают русскоязычное население нашей страны. А это ведь преобладающее большинство, если верить социологии! Даже позволю себе процитировать и заранее прошу прощение у всех граждан нашей многонациональной колоритной страны за присутствие этих сквернейших строк в моем письме: «Він довго здихав, наче пес у канаві – Я шаблюю вскрив його псячий живіт, До вух повстромляв йому гострії палі, Харкнув у обличчя, наддав стусанів, Увіткнув кіл в плече – москаль довго волав...». Но и в этих строках правоохранители не увидели ни расовой нетерпимости, ни сепаратизма, ни даже столь очевидных правонарушений и даже не провели расследования, снова же дали формальную отписку. И тут уже начинают терзаться смутные сомнения: а читает ли вообще СБУ адресованные к ним обращения?!..

В этом же контексте вспоминается и мое депутатское обращение все в тоже СБУ от 11 декабря 2013 года № 7-445/877 о совершении преступлений священнослужителем Украинской

Греко-Каталической церкви Михаилом Арсеновичем предусмотренными статьями 109, 161, 258-1, 258-2 Уголовного кодекса Украины. Тут, конечно, неожиданная радость правосудия! По этому делу все же было возбуждено уголовное дело, но о ходе следствия никому ничего не известно... И даже, не факт, что оно ведется!

Точно также не известно нам и о ходе расследования по делу Майкла Каркортца (мое обращение от 21 июня 2013 года №7-445/400), который в свое время был командиром одного из подразделений нацистских вооруженных групп СС «Галичина».

Вопиющим является ответ на мое обращение от 16 января 2014 года относительно того, что замглавы Госдепа США Викторией Нуланд заявила от выделения на нужды «развития демократии» в Украине 5 млрд. дол. США. В этом ответе чиновники СБУ заявили, что поскольку в украинском законодательстве не определено понятие вмешательство во внутренние дела в СБУ отсутствуют обоснования для возбуждения расследования. Видимо, что честь и совесть отсутствуют у сотрудников СБУ, а также понимание того, за что им платят граждане Украины и какую присягу они приносили.

Также «слепцы» от СБУ не увидели нарушений законодательства и не приняли никаких мер относительно фактов распространения персональных ведомостей о сотрудниках подразделений МВД, и, в частности, «Беркута».

Возвращаясь к не менее абсурдной ситуации о «крымском псевдосепаратизме», в результате мы имеем, что фактически СБУ все последнее время работает целенаправленно против половины страны? Возьмут ли они на себя ответственность за подготовку тысяч боевиков и людские смерти от их рук. Страна стоит на грани раскола и развала, а СБУ не просто невинно наблюдает за этой картиной со стороны, но и занимается «охотой на ведьм» в Крыму! Бесчеловечность или непрофессионализм?! А может просто продажность?!..

И на фоне всего этого буйства бесправия и торжества ну уж слишком неадекватным выглядит решение возбудить уголовное дело по факту разговора депутатов Крыма. Ведь это не было не решение народных избранников АР и уж тем более это не закрепилось не единым письменным соглашением, договором или любым другим документом. Элементарная тема в обсуждении! Я уж не говорю о западноукраинских Советах, которые частенько грешат принятием антиконституционных решений. Эта ситуация снова таки напоминает то, что СБУ продолжает работать против нынешней власти, против действующего Президента с целью окончательного повала конституционного строя. Помнится, что такой расклад вещей у нас начался еще со времен Наливайченка, который работал непосредственно на США – неужели «кадры Наливайченка» продолжают рулить ситуацией? Продолжают воевать со своими же гражданами, принося в угоду конъюнктурным политическим интересам волю граждан юго-востока Украины!

Поэтому, в связи со сложившейся ситуацией я обратился с депутатским обращением к Главе Службы безопасности Украины с требованием пересмотреть решение о возбуждении уголовного дела относительно парламентариев АР Крым; по вышеупомянутым мною фактам депутатских обращений установить виновных сотрудников Службы безопасности Украины, уволить их и привлечь к уголовной ответственности. Также прошу рассмотреть вопрос о привлечении к персональной ответственности руководства областных управлений СБ Украины за покрывательство экстремизма в стране, а также за служебную халатность и бездеятельность в принятии реальных мер по защите прав и интересов граждан Украины.

Предупреждаю: граждане Украины, которые проживают на Юге, Востоке, в Крыму – это не овцы на заклании и, будьте уверены, они будут защищаться всеми законными методами в случае подобного бесцеремонного нарушения их прав и свобод, отсутствия сбалансированной и унифицированной работы правоохранительной системы во всех регионах Украины.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/3333rem/a132417>

Олександр Доній: «Рада Майдану підтримала Конституцію 2004 р. Це добре чи погано?»

Korrespondent.net

Прочитав , що Рада ВО "Майдану" "одноставно підтвердила рішення про повернення до редакції Конституції 2004 року."

Має право? Має право. А що ж не так?

Поки Рада ВО "Майдан" приймала рішення, що стосувалися безпосередньо Майдану, мені все було зрозуміло.

Я от вже 2,5 місяці рядовий учасник Майдану, як десятки(а може і сотні тисяч інших).

До керівних органів не входив, не входжу , і не намагався увійти.

Всі ці 2,5 місяці я брав участь в різних діях Майдану, і добровільно брав табу на публічну критику лідерів Майдану.

Бо під час революційних дій внутрішні чвари можуть більше допомогти опонентам, аніж зарадити справі.

Не доходитиму і зараз до персоналій, а напишу загальні враження.

Що ж не так з останнім рішенням Ради Майдану?

Та власне не те, щоб "щось не так".

Політичні лідери хотіли підсилення своїх позицій на переговорах з владою щодо Конституції-вони отримали на це тепер "мандат Майдану".

Та і Рада Майдану має право формулювати свою позицію з будь-якого питання.

Але. Але якщо хтось сподівається на моє голосування з того чи іншого приводу, то він це питання повинен узгодити зі мною.

Такі принципи демократії.

Я ж не обирав Раду Майдану?

Можна сказати, що я цій Раді делегував питання внутрішнього життя Майдану.

Але своїх повноважень у Верховній Раді я нікому не делегував.

Тож ще раз наголошу: якщо хтось сподівається на мій голос у Верховній Раді, то доведеться зі мною це узгоджувати.

Розумію, що знову можу наразитися на громадську критику, але, пані і панове, зрештою, треба вчитися демократії!

Я зараз не про конкретну редакцію Конституції 2004 чи 1996 років.

Я наприклад, за збільшення повноваження колегіальних органів.

Але я проти будь-яких Януковичів: персональних чи колективних.

І маю достатньо внутрішніх сил, щоб наважуватися своєю позицію відстоювати, навіть якщо вона непопулярна.

Хочете мене в чомусь переконати?

Переконуйте!

А от нав'язати буде не просто.

Чому написав цю заувагу нині?

Не лише через повагу до демократичних процедур.

А ще й тому, що вважаю, що "увага" до Конституції , коли в жертву були привнесені ув'язнені майданівці-політична помилка.

Вважаю, що спочатку слід було добитися закриття всіх кримінальних справ щодо ув'язнених майданівців та унеможливлення відкриття таких справ у подальшому(де-факто, саме таким і був законопроект Дерев'янка).

І лише після цього буде моральне право переходити до будья-ких переговорів: формування уряду, редакції Конституції чи ще чого-небудь.

Без закриття кримінальних справ проти наших товаришів та унеможливлення відкриття таких справ проти всіх майданівців(а всі,хто зараз на Майдані, можуть бути в подальшому притягнуті до "відповідальності" і посаджені), переходити до будь-яких переговорів неправильно!

З людської точки зору-НЕПРАВИЛЬНО.

Тому друге рішення сьогоднішньої Ради ВО "Майдан" мене теж подивувало.

В ньому йде мова про визнання антимайданівського закону Юрія Мірошніченка і готовність звільнити приміщення і вулиці заради звільнення в'язнів.

Як можна було спиратися у своєму рішенні Раді Майдану на цей антимайданівський закон?

Закон Мірошніченка-антимайданівський.

Він має бути скасований і замість нього має бути прийняти нормальний закон про закриття всіх кримінальних справ та унеможливлення відкриття таких справ у майбутньому.

І все!

І не можна відходити від цієї догми.

Пишу це як людина, яка кожен день їздить по СІЗО, судах і лікарнях. І бачу там садистському побитих беркутом майданівців. І хлопці під загрозою великих термінів ув'язнення.

Не можна здавати своїх, ніякі "переговори про Конституцію" цього не вартують.

P.S. Я не стверджую,що я правий.

Але як громадянин я маю право на власну думку та на її висловлення.

Я не вимагаю зміни лідерів, інших переговорників і т.п.(що нині є досить популярними тезами в громадському секторі і в соцмережах). Але дослуховуватися до моєї точки зору я завжди вимагав і вимагатимиму.

Ви може її не сприйняти, але вислухати її Вам доведеться.

Такі норми демократії.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/olesdoniy/a132523>

Телебачення і радіомовлення

Опозиція починає збір підписів для проведення позачергового засідання Верховної Ради

УТ-1, Новини

Володимир ТИМОФІЙЧУК, ведучий: Опозиція починає збір підписів для проведення позачергового засідання Верховної Ради. Про це заявляє лідер фракції "Батьківщина". За словами Арсенія Яценюка, питання для розгляду - повернення до Конституції 2004-го року. Документ треба підтвердити без доповнень та правок, яких вимагала Венеціанська комісія, вважають опозиціонери. А вже потім, коли ситуація в країні не буде такою напруженою, доробляти текст. Лідер фракції "УДАР" також за ухвалення Конституції-2004. На думку Віталія Кличка, тепер не час для суперечок щодо змісту цього документа. Готові проголосувати за нього і депутати-свободівці. Хоча й не всі положення Закону вони підтримують, каже Олег Тягнибок. Проте опозиції доведеться шукати союзників і в більшості, адже своїх голосів у меншості не вистачить.

Народні депутати з більшості і опозиції не виключають, що у Верховній Раді можуть створити нову парламентську коаліцію, якщо до меншості приєднається частина представників Партії регіонів

UBR, Новини

Кореспондент: Народні депутати з більшості і опозиції не виключають, що у Верховній Раді можуть створити нову парламентську коаліцію, якщо до меншості приєднається частина представників Партії регіонів. Окремі члени провладної фракції переконані, що у такий спосіб можна зупинити громадянське протистояння. Водночас, у Батьківщині кажуть – частина біло-блакитних готові відкрито діяти всупереч політиці лідерів партії.

Юрій ВОРОПАЄВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: «Я вважаю, що повинно бути коаліційне урядування. В нинішніх умовах, щоб заспокоїти суспільство, не допустити громадянської війни, потрібно коаліційне урядування. Якщо політики, які керують, не тільки Батьківщиною, УДАРом, Свободой, Партією регіонів, вони розумні, турбуються не про себе, а про долю народу, вони повинні піти на створення коаліційного урядування».

Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ, народний депутат України, фракція Батьківщина: «Сама ідея нормальна, здорова. Звичайно, що можливо. Але це має робитися не через зустріч Юлії Тимошенко і Ключова. Це має відбуватися на абсолютно добровільній і персональній основі. Я думаю, що це реально і це відбудеться. Я думаю, що просто дозріває ситуація».

Остаточна стабілізація економіки України можлива після обрання прем'єр-міністра

БТБ, Новини

Світлана КАТРЕНКО, ведуча: Остаточна стабілізація економіки України можлива після обрання прем'єр-міністра. Саме тоді продовжиться співпраця з Росією і подальше надходження стабілізаційного кредиту, впевнений народний депутат від Партії регіонів, Олег Царьов. Масштабні проекти дадуть поштовх розвитку економіки країни, підніметься рівень життя, бюджет наповнюватиметься набагато краще. І в підсумку стабілізується гривня – підкреслив Олег Царьов.

Олег ЦАРЬОВ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: «Если так и будет, то мы выберем правительство и пойдём тем курсом, который прописан. У нас 10 миллиардов инвестиций из Китая и в конечном итоге за 5 лет около 40 миллиардов из России. Это конечно же будет двигать экономику вперёд»

Фракція «Батьківщина» за повернення до Конституції 2004 року без правок і доповнень

UBR, Новини

Кореспондент: Фракція «Батьківщина» за повернення до Конституції 2004 року без правок і доповнень. Все заради того, аби запустити процес внесення змін до основного закону. Про це повідомив голова фракції Арсеній Яценюк. Опозиціонери вже почали збір підписів депутатів. Їх має бути 150 з вимогою розглянути зміни до Конституції. За регламентом спікер Парламенту тоді змушений буде їх винести на розгляд. Раніше голова фракції УДАР Віталій Кличко заявив, що повернути основний закон 2004 року має Конституційний суд. Він повинен скасувати своє рішення 2010 року, а після цього необхідно сформувати технічний уряд, який проведе реформи. Раніше голова Верховної Ради Володимир Рибак заявив, що всі зміни до основного закону потрібно розглянути у сесійній залі за повною процедурою, а ключові питання за потреби винести на всенародний референдум.

Юрій Мірошніченко: “Україна буде демократію”

«Від першої особи». Радіо Ера-FM

Час іде, рішення, зокрема в площині конституційних змін, на якому б зійшлися влада і опозиція, яке б зняло напруження в політикумі, суспільстві, немає. Чого не бракує, так це заяв. Заяви різні. Чи вплинуть ці заяви на наміри політиків, і чи дадуть вони врешті-решт підґрунтя для того самого єдиного компромісного варіанту конституційних змін? Наш гість – представник президента України, народний депутат України ВР 7-го скликання, фракція Партії регіонів, Юрій Мірошніченко.

Так виходить, що у нас кілька останніх днів починаються із гадання на кавовій гущі – буде, не буде. Наскільки ми сьогодні далеко чи близько наблизилися до цього самого єдиного компромісного варіанту?

Буде. Тому що сьогодні питання змін до Конституції є не лише рішенням, а бажанням політиків. Сьогодні це попит з боку суспільства. Сьогодні є усвідомлене розуміння необхідності вдосконалення Основного закону всіма суб'єктами політичного процесу. Про таку роботу говорив президент. Причому він почав цю роботу раніше за інших політиків. Як ви знаєте, було утворено КА президентом України. Багато напрацювань, пов'язаних не лише з перерозподілом повноважень в трикутнику президент – парламент – уряд, але і в інших розділах вже напрацьовано цією КА. Зараз долучились представники парламенту. Про необхідність внесення змін до Конституції говорять люди, які вийшли на Майдан. Говорять науковці, говорять міжнародні експерти. Враховуючи такий вже dokonаний факт необхідності такої роботи спільної, ми працюємо в ВР.

Чи існує відповідь на запитання, яким варіантом доцільніше і прагматичніше було скористатися? Можливо, не повертатись і не вести дискусії про Конституцію 2004 року, а взяти варіант, підготовлений КА?

Справа в тому, що коли згадують Конституцію 2004 року, здебільшого мається на увазі не тотожність тексту, а повна відповідність тексту. Деякі норми з перехідних положень вже втілити не можна, бо час пройшов. Але говорять про спрямування реформи або мету реформи. Це зміна форми державного правління з президентсько-парламентської республіки на парламентсько-президентську. От якраз це було закладено в реформу в 2004 році. Це намагаються реалізувати учасники цього процесу і зараз. Але говорити про те, що той текст був досконалим і його можна просто механічно перенести на сьогоднішній день, напевно, було некоректно і безвідповідально.

В чому треба змінити те, що ми маємо?

Пам'ятаєте напевно, що повноваження були перерозподілені між президентом, парламентом і Кабміном, але наскільки вони були оптимально перерозподілені, свідчив той факт, який ми спостерігали протягом президентства Віктора Ющенка, коли конфлікт між Кабміном в особі прем'єр-міністра Юлії Тимошенко і президента виливався інколи в трагічні, а інколи в кумедні ситуації. Але він точно не прикрашав і не посилював українську державу уникнути такого протистояння і дати збалансованість між гілками влади, між інститутами владними. Ось сьогодні те завдання, над яким працюють члени робочої групи. Хоча ми не змогли, на жаль, створити тимчасову спеціальну комісію, яку пропонував і спікер, і представники Партії регіонів. Наші колеги з опозиції не готові були голосувати за постанову про створення такої комісії. Але де-факто робоча група, де працюють юристи з боку різних фракцій, збиралася вже один раз, і ми були готові сьогодні збиратись, але, на жаль, ми не отримали пропозиції від фракції „УДАР”, яка мала ще до неділі нам надіслати свої пропозиції, узгодивши їх з колегами із „Батьківщини” і „Свободи”. Адаже „Батьківщина” і „Свобода” опрацювали спільну позицію і представили у вигляді поправок до Основного закону і мали узгодити з позицією „УДАРу”. Я не буду коментувати, що відбулося. Я лише скажу про факт, що „УДАР” не надав своїх пропозицій, і не узгодили опозиційні фракції між собою своє бачення реформування. Я, коли сказав, що буде реформа і Конституція буде вдосконалена, виходив з того, що у нас є політична воля змінювати Конституцію. У нас є кінцева мета, тобто та модель, до якої ми прагнемо, і сьогодні ми можемо говорити не лише про суто юридичну

роботу, де ми маємо зважено, виважено пройти кожну статтю, до якої пропонуються зміни, і оптимально, виходячи в тому числі із рекомендацій Венеціанської комісії, виписати сам текст. Над цим, я думаю, правники здатні попрацювати. Єдине, що ми б хотіли бачити спільне бачення і спільні позиції наших колег з опозиції. Адже вони сьогодні є провідниками, як вони представляються в переговорах, волі Майдану, і нам би хотілося мати їхню спільну позицію. Тоді можна було б працювати ґрунтовно над текстом.

Понеділок, 10 лютого, дав поживи для роздумів. Заступник голови ВР Руслан Кошулинський: "Народні депутати вже сформували позиції щодо змін до Конституції, але дата позачергового засідання парламенту ще не визначена". Достатньо цікаві конституційні колізії між „Батьківщиною” і „УДАРом”. Настільки цікаві, що виробити спільне бачення нової Конституції до цих фракцій звернувся перший заступник Адміністрації президента України Андрій Портнов. "Батьківщина" має заперечення щодо змін до Конституції від „УДАРу”, але сподівається проголосувати за спільний варіант до кінця тижня. І власне в одному пасажі є розгадка, в чому вони не сходяться. Партнери „Батьківщини” з фракції „УДАР” мають цілу низку зауважень щодо повноважень президента, наполягаючи на їх розширенні. З чим ми категорично не можемо погодитися, враховуючи позицію Майдану і негативний досвід сучасної історії України,, – повідомлення прес-служби „Батьківщина”. Виходить так, що ліва рука виступає за зменшення повноважень президента, а права рука говорить: не треба зменшувати, а треба залишити або навіть збільшити.

З етичних міркувань я не хотів би зараз якось негативно висловлюватися щодо наших колег з опозиційних фракцій. Я ще раз можу вам повторити ту ситуацію, яка склалася у нас в п'ятницю, коли ми зустрічалися і власне проводили перше наше засідання робочої групи. „Батьківщина” дійсно передала нам свої пропозиції, узгоджені зі „Свободою”. Тобто „Свобода” і „Батьківщина” мають своє бачення реформування Конституції. Що стосується „УДАРу”, то на той момент вони ще працювали над змістом поправок і пообіцяли за суботу узгодити свої позиції з колегами з опозиції і представити на розгляд робочої групи, з тим щоб ми могли аналізувати їхній зміст. В разі, якщо б вони не домовились – такий варіант теж передбачався, вони б мали ті розбіжності, які залишились окремою пропозицією, окремою табличкою запропонувати вже з авторством суто „УДАРу”. Окрема думка від інших колег з опозиції. На жаль, ми не отримали, графік був такий. До неділі ми отримуємо спільні і взагалі позиції опозиційних фракцій, мали скласти до понеділка табличку порівнянь. В понеділок мали ми зібратися робочою групою, прийти подивитися, який обсяг змін пропонується різними фракціями. Чи це буде стосуватися тільки організації центральної влади, чи це буде стосуватися, скажімо, й інших розділів, де йдеться про місцеве самоврядування і тощо. Бо була домовленість, що ми не будемо виходити за межі тих пропозицій, які будуть вноситися членами цієї робочої групи від різних політичних фракцій. В понеділок ми мали розглянути всі пропозиції і постатейно мали йти і дивитися: от така стаття Конституції зараз є от така, є пропозиція від однієї політичної сили, інша. Мали дебатовати. Тобто аргументи, чому ми маємо змінити, яка є логіка, і виходити на спільне рішення. Як тільки ми б завершили цю роботу, якийсь текст вийшов би спільним, і, можливо, були б якісь моменти, які б залишились відкритими, це мали б обговорити керівники фракцій. Після чого мав бути підготовлений спільний законопроект, який могли б підписати представники різних політичних фракцій, а ви знаєте, що зміни до Конституції може ініціювати або президент, або 150 народних депутатів. І мали ставили за мету, щоб по максимуму – близько 300 підписалися депутатів з тим, щоб ми дали вже посил суспільству, що у нас є політична воля саме в такій редакції вносити зміни до Конституції або як мінімум проголосувати в залі 300 голосами, з тим щоб цей сигнал суспільству був даний. Потім мав цей текст йти до КС. Потім ми мали проголосувати його в ВР, і у вересні, на початку наступної чергової сесії ми мали проголосувати остаточно 300 голосами зміни до Конституції.

Опозиція виступає категорично проти такого часового відрізка. Вона за те, щоб негайно це було зроблено.

Є багато емоційних заяв. Є багато політичних заяв. Але виходячи з 13-го розділу Конституції, і це усвідомлюють юристи з різних фракцій, у нас іншого шляху немає. Адже

сьогодні критикується внесення змін до Конституції у 2004 році якраз через те, що було порушено процедуру. Дуже хотілося. І на догоду того, що дуже хотілося, тоді проголосувала ВР текст, який не пройшов експертизу КС. В зв'язку з чим за порушення цієї процедури закон 2222 про внесення змін до Конституції, що запроваджував парламентсько-президентську форму державного правління, був скасований як неконституційний. І сьогодні йти шляхом, знову ж таки порушуючи Конституцію, це створювати прецедент, коли наступний склад парламенту або наступні суб'єкти будуть знову ж таки ініціювати скасування цієї реформи як такої, що зроблена в порушення самої Конституції.

Багато пишуть про те, що існує дуже короткий спосіб повернення до Конституції 2004 року. В такий самий спосіб, як КС це зробив, повернувши нас, рішенням КС можна дуже швидко повернутися до цієї Конституції.

Давайте припустимо, що такий сценарій відбувся. Як ви думаєте, не виникне у наступного зацікавленого суб'єкта бажання ще раз його поміняти? Якщо ми хочемо створити правову чехарду, коли ми під себе, під сьогоднішній день, під якогось політичного суб'єкта будемо маніпулювати Основним законом, чи це буде демократія, чи це буде зовсім сумнівний шлях розвитку української державності? Ні, КС не скасовував реформу 2004 року. Він не претендував на те, щоб змінювати текст Конституції. Він лише констатував факт юридичний. А саме, що закон 2222 про внесення змін до Конституції України був ухвалений з порушенням самої Конституції. Тому що той текст, який прийшов до КС, який отримав оцінку КС на відповідні 157, 158 статті Конституції, як це передбачено, в 2013 році був змінений. На голосуванні 300 голосами був поставлений інший текст, що створювало прецедент, коли до КС можуть подаватися одні тексти, а голосувати можуть зовсім інші, які будуть згортати демократію, порушувати права людини і т.д. Так от щоб такого не сталося, КС на виконання в тому числі і закону про КС просто визначи: цей закон не конституційний, тому що він ухвалений в неконституційний спосіб. І вже як наслідок ці норми, які вносилися до Конституції законом 2222, втратили чинність. Ось яка правова логіка. На якій підставі зараз КС буде переглядати свої рішення? Можна зараз тиснути на КС, можна вимагати від нього, можна посилатися на деякі виявлені обставини і т.і. Все це можна робити, але якщо говорити з точки зору здорового глузду, а нас на юрфаках ще вчили, що перший головний принцип, який має бути реалізований в праві, це принцип здорового глузду, ми не вирішимо проблему. І наші колеги, навіть ті, які ініціюють сьогодні повернення до Конституції 2004 року миттєвим шляхом, а дехто навіть каже голосування 226 голосів, шляхом якоїсь постанови, навіть вони говорять, що це рішення тимчасове і ніяк не має заперечувати необхідність в законний спосіб вносити зміни до Конституції. Тому та робота, яку взяла на себе зараз робоча група, за будь-якого сценарію ми зараз не торкаємося як юристи, які працюють в цій робочій групі, політики. Є керівники фракцій, нехай вони визначаються і займаються політикою. Ми – юристи, ми маємо діяти суто з юридичної точки зору. Я, наприклад, доктор юридичних наук саме по конституційному праву, деякі наші колеги, які представляють інші фракції, також є спеціалістами в конституційному праві. От ми повинні відпрацьовувати розділ за розділом, взявши до уваги і позицію міжнародних експертів Венеціанської комісії, бо неодноразово вона коментувала нашу Конституцію, напрацювання КА, яку створив президент, пропозиції фракцій і науковців, з якими працюють фракції, і таким чином вийти на оптимально виважений баланс або гармонію між гілками влади, між інститутами влади в інтересах наших виборців.

З вами не погоджується слухач: „Інший шлях – закон 2222 був погоджений КС, а скасовано було через процедуру внесення змін та через зміни в тексті. Треба повторно з дотриманням процедури і без внесення змін у погоджений текст”. Так чи ні?

Не був погоджений і не був проаналізований КС. 4180 був проаналізований КС. Дехто з наших колег вважає, що ми могли б голосувати 4180. Але Конституція, 155 стаття говорить: голосування 300 голосами має відбутися на наступній черговій сесії. Якщо ми беремо стан 2004 року, то сьогоднішню сесію ні наступною, ні черговою назвати не можна. Вже пройшло багато сесій, і навіть скликання помінялося. Тому є дискусії. Дехто посилається на одне з рішень КС. Я говорив з багатьма експертами, сьогодні це спірний шлях. І ми, мені здається, йдемо вже далі і працюємо над змінами тексту.

Чи вважаєте ви, що справді КС-завали це сьогодні головна сфера застосування зусиль ВР 7-го скликання?

На даний момент так. Сьогодні сфокусована вся увага парламенту саме на цих змінах.

Цілком очевидно, що вимальовується так, що головніша з цих справ це проект напрацювання змін до Конституції. Чи справді це так? Чи, можливо, інший варіант, про який теж згадують? Поки депутати, відрядивши кількох представників фракцій, працюють над узгодженим текстом, можливо, ВР могла б зосередитися над розв'язанням нагальних питань переважно економічного порядку?

Я якраз про це хотів сказати. Справа в тому, що ви запитали: на чому сфокусована ВР? Цей акцент дійсно спрямований на підготовку змін до Конституції. Але що є головними викликами для країни, то звісно ми не можемо обмежити ці виклики лише змінами до Конституції. Україна переживає складну економічну ситуацію, є цілий ряд викликів, пов'язаних з соціальною політикою, пов'язаних із зовнішньою політикою, і власне цілком логічним було б на тлі тих переговорів, які ведуть лідери політичних фракцій, на тлі того процесу, де працюють спеціалісти, фахівці, юристи кожної з фракцій над змінами до Конституції, розглядати все ж таки ті законопроекти, які складають сьогодні порядок роботи ВР, і внесенням до цього розкладу могли б ми цілий ряд економічних законів ухвалити. Адже і бізнес очікує від нас таких законів, і дуже і дуже багато сфер суспільного життя залишаються не врегульованими якраз тому, що депутати, на жаль, не працюють. Понад 400 депутатів сидять в залі з ранку до вечора, а голови фракцій радяться, і депутати не працюють. Є певний виклик для наших колег, в першу чергу з опозиції, адже вони наполягають на тому, щоб ВР не працювала в той час, поки не буде вирішено питання з Конституцією. А ми власне і запрошуємо, і голова ВР неодноразово говорив, і керівник фракції Партії регіонів, і президент закликає нас до того, щоб ми все ж таки продовжували виконувати свої прями обов'язки, а саме – розглядати постанови ВР.

«Откуда правительство намерено брать финансовые ресурсы, чтобы просуществовать хотя бы до весны? Разве Конституция для президента является актуальной темой? Где взять реальные финансовые ресурсы, чтобы не свалиться в дефолт?».

Правильно люди ставлять запитання. Ми повинні не обмежуватися лише розподілом посад. Адже давайте будемо відверті. Головний фокус уваги на цих переговорах передбачає в першу чергу розподіл повноважень між президентом, парламентом і Кабміном. В залежності від того, як та чи інша політична сила бачить свої перспективи на президентських виборах, вона таку позицію займає. „Батьківщина”, наприклад, маючи не найрейтинговішого кандидата, здебільшого акцентує увагу на зменшенні повноважень президента. „УДАР”, який має кандидата більш рейтингового, намагається як мінімум зберегти повноваження президента. Партія регіонів в цій суперечці зайняла позицію, як на мене, досить відповідальну. Не будемо вносити зміни самостійно з тим, щоб ніхто не звинувачував Партію регіонів в тому, що вона в якийсь спосіб намагається протягнути або продати своє бачення. Ми готові працювати з тими текстами, які запропонують наші колеги з опозиції, але ще раз наполягаємо, що не лише ці зміни мають бути в фокусі уваги, адже йдеться і про потреби місцевого самоврядування, йдеться про потреби правової системи, судової системи, правоохоронної системи, яка передбачає необхідність вдосконалення. І найголовніше – сьогодні ми не повинні забувати, що країна живе в кризі. Країна потребує наших рішень. Крім парламенту, ніхто не може ухвалити закони, ніхто не може виконати цю функцію, а відповідно ми, депутати, повинні працювати і в цьому напрямку.

Представник парламентської фракції Партії регіонів Михайло Чечетов заявив: „Якщо опозиція не запропонує свої зміни до Конституції, „регіонали” запропонують напрацювання КА”. Є повідомлення на сайті „Українська правда”: „У Януковича вже підготувалися до розпуску Ради”.

Я б зараз наголосив лише на одному. Дійсно, навіть не вдаючись до таких юридичних аспектів, тому що не всі юристи нас слухають, але всі люди розуміють, що якщо парламент або будь-який інститут влади не виконує свої повноваження, то є єдиний конституційний спосіб поновити ці функції – саме вибори. Так робиться в будь-якій демократичній країні, де самі виборці змінюють тих людей, які представляють їх в єдиному законодавчому органі. От власне

на цьому акцентував увагу президент. Він не ставить за мету розпустити парламент. Він лише вимушений буде діяти таким чином, якщо політики не будуть виконувати свої обов'язки, які передбачені Конституцією. Я думаю, що ми здатні домовлятися, і сьогодні, можливо, дехто переоцінив свої можливості. Я маю на увазі опозиція, яка була готова навіть на цей вівторок збирати вже позачергове засідання і голосувати спільний текст, але, на жаль, навіть не сформулювала своїх пропозицій. А ми навіть не змогли почати працювати над ними. Але разом з тим я б не хотів, щоб ми вели дискусію в форматі взаємних звинувачень. Я як представник більшості звинувачував би опозицію, а опозиція звинувачувала б представників більшості або президента. Це ні до чого не призведе, крім того, що ми будемо власне дискредитувати в очах суспільства ВР. Ми здатні почекати. Ми готові працювати разом з нашими колегами. І, напевно, так і будемо робити. Єдине, що цей шлях, враховуючи можливість цих змін, враховуючи глибину цих змін, враховуючи статус документу, до якого ми вносимо зміни, адже це Основний закон, ми його не можемо міняти кожен місяць або навіть кожен рік, ці зміни мають бути дуже виваженими. Тому, можливо, трохи більше часу, ніж здавалося нашим колегам, це займе і у них, і потім у нас. Але у нас є одна політична воля – воля, формалізована роботою в робочій групі і, я думаю, формалізована нашим спільним голосуванням.

Слухач: Це затягування часу. Тому що вихід дуже простий – КС повинен змінити своє неправове рішення 2010 року з правової точки зору і ганебне з моральної точки зору. Складається враження, що народ України дивиться на президента, нібито і 17 листопада 2013 року Віктор Янукович абсолютно втратив всякий контроль над Україною. Партія регіонів може це зрозуміти до кінця закінчення Олімпіади і врятувати своє власне майбутнє?

Я бачу, ви не байдужа людина, і звісно, напевно, не варто мені зараз з вами дискутувати в юридичній площині. Зрозуміло, що ви, як багато наших громадян, хотіли б, щоб ті очікування, що пов'язані зі змінами Конституції, спрямованої на формування саме парламентсько-президентської форми державного правління, були здійснені. Але які б не були наші благі наміри, ми не можемо рухатися всупереч тій процедурі, яку передбачає сама Конституція. Саме тому зміни до Конституції 2004 року піддавалися критиці, і був визнаний неконституційним закон 2222. Саме тому сьогодні повинні, маючи цей урок, не йти і не повторювати помилки, які були зроблені до цього. Я не думаю, що суттєво з точки зору історичного масштабу цих змін ми постраждаємо, якщо саме в вересні другий раз проголосуємо ці зміни. Я не думаю, що у суспільства будуть підстави не довіряти парламенту, якщо 300 народних депутатів вже в перший раз продемонструють свою волю змінювати саме в такий спосіб Конституцію. Адже я хочу вам нагадати, що текст Конституції або законопроект про зміни до Конституції не може бути змінений з моменту його реєстрації. Спочатку ми голосуємо з прямуюванням до КС. Потім ми голосуємо в першому читанні, не маючи права змінювати. І потім ми той самий текст маємо голосувати 300 голосами. Тому якщо ми, зареєструвавши закон такою конституційною більшістю, проголосувавши вже перший раз, дамо сигнал суспільству, в тому числі і вам, то я думаю, що ми знімемо напругу в Україні, і в вересні місяці Україна має легітимно повністю вивірений у відповідності до 13-го розділу змін до Конституції той текст, який буде влаштовувати не лише нас, але, напевно, і майбутнє покоління.

Слухач: *Вот сейчас началась зимняя Олимпиада. Я, конечно, желаю, чтобы наши спортсмены так выступили в Сочи, как провели торжественную церемонию. Тем более что есть стимул. Правда ли, что глава Администрации президента Андрей Ключев пообещал от имени Виктора Януковича каждому, кто завоюет медаль в Сочи, по квартире?*

Мені відомо, що першій бронзовій призерці, яка принесла Україні першу медаль, вже виділена квартира в місті Суми. Тому я думаю і сподіваюсь, що у нас буде не один десяток медалей, і дай Бог, щоб кожен спортсмен, який принесе в скарбничку ці медалі, отримав квартиру, пошану, повагу і призові.

Ситуація в економіці. Сергій Тигінко: "Потрібні рішучі антикризові заходи, потрібен ефективний професійний уряд, необхідний вже сьогодні".

Я думаю, що прийшов час, коли ми повинні не чубитися, я маю на увазі опозицію, владу і народ України. Нам треба згуртуватися. Інакше той виклик, який йде з боку кризи, ми не подолаємо. Треба братися робити уряд, брати на себе частину відповідальності і долати кризу.

Іншого виходу немає. Коли українці чубились, завжди ми втрачали. Коли ми єдналися, Україна ставала провідною країною Європи. Саме до цього прагне президент України і наша фракція.

Спроби опозиції вплинути на ситуацію, зокрема через залучення депутатів. Була інформація про те, що у фракції Партії регіонів починає утворюватися щось на зразок демократичної платформи. Наскільки це відповідає дійсності?

Партія регіонів є єдиною. Всі депутати, маючи свою точку зору, вносячи пропозиції і, можливо, інколи критикуючи своїх колег з уряду, залишаються членами однієї команди.

Ваше бачення майбутнього. Воно буде більш конфліктним чи з урахуванням осмислення помилок, які вже нароблені, воно буде більш конструктивним?

Я оптиміст. Україна буде демократію. Причому по-справжньому буде. Сьогодні відбувається становлення демократичних інститутів. Формується громадянське суспільство. Люди захищають свої права. Ми набуваємо досвід розбудови реальної демократії. Ми намагаємося знайти шляхи, коли не через примус або вертикальне підпорядкування, а шляхом переговорів ми будемо шукати консенсус і компроміс. Я вірю в українську демократію і переконаний, що на нас чекає європейське цивілізоване майбутнє.